

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium ad Dominum, dum Cruci affigeretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

O Virgo purissima, quæ plus aliis amas, & per amorem purior es ab omnibus rebus terrenis; impetra mihi hoc, quod experiris in te ipsâ de hac Veritate. O Cives cæli, capti solum amore hujus Domini, & ipso contentissimi, spargite unam scintillam vestri ignis in cor meum, ut absumat omnes fæces terræ, & liberet omni affectu terreno, & præda fiam amoris erga hunc Dominum ac triumphatorem.

E X E R C I T I U M

Ad Dominum, dum Cruci affigeretur.

I.

Jam crux parata est, anima peccatrix: accedit ad eam divinus Agnellus, ut videat, & experiatur tormenta sibi parata. O mi bone JE-SU! quare vis ista subire? jam consecrata est crux hæc à sanctissimis humeris tuis, quibus eam portasti: jam gratum & honorificum est in ea pati: jam nos peccatores possumus accipere ab ea remedium malorum nostrorum. Satis, ah satis est, Domine, quod jam passus es: manda, ut ego affigar in ea, & moriar, tu vivas. Manda hoc, ut Judex; & patiar ego ut peccator. Quiesce nunc à tantis tormentis, & incipiam ego pati pro te: quia id magis convenit mihi. Aut si tuus amor hoc non fert, per ipsum te oro, ut affigatur tecum cor meum, ne anem, aut quæram ullam rem aliam. Fac ut te cognoscam in ista cruce, in ea te amem, te quæram, in ea te inveniam ac possideam. Vide, anima, crudelitatem, quâ Dominum tuum affigunt, & jubent ut se extendat in cruce; & mansuetudinem, quâ eis obedit: ut metiuntur foramina, & ferreos clavos adigunt sine misericordiâ per nervos ac partes tenerrimas: & si potes, senti dolores illos immensos: si non potes, desidera saltem, & roga Dominum, ut tibi det sentire illos in corde, quos ipse patitur in sacratissimo corpore. Emolli Domine, duritiam cordis istius, ut penetrent illud hi clavi, & ego in anima sentiam tuos dolores, quos tu solus vis pati in corpore. Non maneat cor meum sine dolore, quem tu propter me pateris, ut accendar amore tui, gratus sim, & oderim peccata mea, quæ te huc adegerunt. or non
rum cum
ESV cruce
cfigendum,

eo, quod peto : quia non possum sentire tantos tuos dolores, nisi per infinitam misericordiam tuam mihi des hanc gratiam.

*Huius pro
Peccatori-
bus oratio
ad Patrem.*

II. Extendit se divinus Agnellus in ara crucis, ut affigatur in ea : expandit amorosissima brachia sua, & sanctissimos pedes, oculos autem elevat in cælum, ac sine voce clamat fortiter in auribus Patris æterni, offerendo se pro nostris peccatis, & amoroso ac tenero corde sic loquitur : O Pater mi, glorifica me in hac hora, in quam veni ex obedientia tua : recipe me in vivum sacrificium pro toto genere humano. Ignosce peccatoribus, pro quibus tibi satisfacio : accende amorem tuum in toto mundo : converte ad me animas errantes, & dilata gloriam nominis tui. Non desit mundo, quod ipse non meretur, quia ego pro toto mundo tibi offero. Mitiga iram tuam : aperi thesauros misericordiae tuæ : nemo sit expers gratiæ tuæ : quia pro omnibus offero tibi hunc sanguinem, corpus & vitam in cruce. Aspice, Pater æternæ, cor meum, ut ardeat amore animarum, ac desiderio moriendi pro illis. Et ego, Domine, mereor, ut attrahas omnes in hæc brachia, quæ tui amore ad eos recipiendos expando. Venite ad me omnes, qui estis in peccatis, & ego vobis ignoscam : Venite omnes afflicti, & ego vos consolabor ; venite omnes errantes in hæc brachia, & ego vos recipiam : *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis ; & ego reficiam vos.*

*Matth. c. 11.
v. 28. & 29.*

III. O bone JESU, & bone Pastor hujus animæ errantis ! ecce me, recipe me, Domine, in brachia tua ; quia vocas me. Da mihi hunc amorem, & hanc humilitatem, ad cujus imitationem invites. Subjice tibi totum cor meum, & aufer tecum : imprime in anima mea tuam virtutem divinam, ut semper te proximè sequar, & nunquam à te recedam. Sufficiant anni, quibus fui surdus ad voces tuas, Domine, quibus me intus vocabas. Aperi nunc aures meas, ut audiam & sequar te. Non potes exhibere mihi majorem amorem, quàm ut sinas te affigi cruci, ut moriaris pro me. Ergo Salvator animæ meæ, noli mihi negare fructum horum dolorum : da mihi id, propter quod me vocas : largire mihi Spiritum tuum, recipe me in gratiam, & semper tene ma-

*Maximum
nobis in
cruce amo-
rem exhi-
bitis.*

num

num supra me: quia novisti quomodo consueverim te dimittere: vides, quantam causam habeam timendi meipsum, neque confidendi nisi in te. Ergo, mi Pastor bone, obedio voci tuæ: en! ovis perdita redeo ad obedientiam: recipe me iterum: fac ut obediam semper tuo Spiritui usque ad mortem, & absque omni resistentiâ.

IV. O Pater æterne! tu scis, me non posse elevare oculos ad intuendum te, præ pudore, ac pondere malorum meorum, & gravium peccatorum. Miseriæ hujus animæ sunt manifestæ divinis oculis tuis: grandis est ira, quam mereor, quod Unigenitum tuum induxerim in hunc statum. Si observaveris peccata mea, nullum habeo remedium vitæ; quia non merentur veniam. Sed ideo mihi dedisti hunc Agnum divinum, flagrantem amore mei, ut immoletur in hoc altari crucis pro meo remedio. Ipse est ^{In ea pro} Filius tuus, qui semper in omnibus implevit voluntatem tuam: ^{peccatis nostris immo-} ipsum dedisti mihi pro Magistro & Pastore: ipsi me commenda- ^{latus,} sti, ut eum accedam, & ab eo accipiam, quidquid mihi defuerit. Quando cum ipso tibi me sisto, non potes me non recipere; quia tibi placet in omnibus rebus; & tu vis nos per ipsum redire in gratiam tuam. Illum ego tibi offero in vivum sacrificium, & cum eo tibi offero peccata mea, & omnia mala ac miseriæ hujus animæ. Per illum debes mihi exhibere misericordiam, & ignoscere peccata mea: per illum dare mihi tuum amorem, ac detestationem culparum mearum: per illum tribuere mihi Spiritum tuum, ut in omni re imitari possim hunc divinum Agnellum. Recordare, Domine, quod ipse dixerit, te non posse negare spiritum bonum petentibus te. Hunc Spiritum, Domine, jam peto: & si ex mea ^{Supplet de-} parte non mereor exaudiri, suppleat defectum virtus sacrificii ^{factum sa-} hujus Agnelli, quod offero tibi. Da mihi Spiritum amoris, Spi- ^{crificii no-} ritum humilitatis, Spiritum mortificationis, Spiritum oblationis ^{stri,} & resignationis perfectæ in voluntatem tuam, Spiritum intelligendi & imitandi, quod ipse me docet. Ejus tantum Spiritus vivat in me; & fugiant omnes alii spiritus, qui me separant à te. Ipsi me configam, ut semper eum sequi possim: doce me cum ipso mori pro te: obtura sensus meos & cor meum contra res mundi, & fallacias ejus; & reclude illos tantum huic Domino, ut regnet in hac

in hac anima, & illa semper te amet, tibi seruiat, à te possideatur, ac te possideat.

V. Ergone, mi bone Jesu, Domine animæ meæ, vis omnino affigi ad istam crucem? nonne melius occuparentur hi pedes obeundo terram, & convertendo multas animas? & hæc divinæ manus nonne melius distinerentur illuminandis cæcis, curandis infirmis, erigendis mortuis, & levandis necessitatibus mundi? ergone, Domine, ab illis operibus cessans, vis affixus pati, & amittere vitam, peccatoribus tam necessariam? Adoro te, divine Magister, & infinitas gratias ago, quod me tot modis doceas occultam veritatem ac sapientiam crucis. Dum pedes & manus tuas tam necessarias animabus, pro quarum salute venisti, doces, eis plus profuturas patiendo in cruce, quàm nescio quæ miracula, & opera heroica patrando in libertate. Maximum opus, quod fieri potest, & gratissimum tibi est, amare, & id agere, quo amor magis ostenditur; atque hoc ipsum est, pati usque ad mortem. Hoc tibi placet super omnia, hoc plurimi pendis; in hoc reponis omnem substantiam ac pondus ejus, quod ab animabus exigis; hoc est, quod agis ipse, dum vivis, & in quo vivere desinis.

*Nemo dile-
ctus DEO
nisi crucifi-
xus.*

VI. O Sapientia æterna! imprime mihi hanc veritatem, quæ tibi tantopere placet, & quidquid illi adversatur, habes pro ludibrio. Quando anima est in dolore, & in cruce, caro illi subjecta est, vitia non regnant, appetitus in freno sunt, homo totus interior & exterior subjacet crucifixo, & plenè tibi deditus, obedit, te laudat, & amat. Non est sanctior ille, qui accipit majores favores, gustus & solatia; neque magis tibi placet, quem visitas continuis gustibus, nisi totus sit crucifixus. In tribulationibus, persecutionibus, derelictionibus, ærumnis, crucibus, desolationibus, qui tacet, sustinet, perseverat cum amore, hic est tibi dilectus, hic gratus, hic sanctior, hic pluri apud te pretii. Qui huc pervenit, potest dicere, se profecisse: & hic plus boni facit, plus fructificat in domo tua, quàm omnes alii, qui aliã viã pro te laborant.

VII. O Ignis divini amoris, qui revelas hanc veritatem in hoc Domino, quid agis, quod me non comburas, non me crucifigas

figas cum ipso, & me sinas otiosum, cum sua divina Majestas sit plena doloribus? O Domine animæ meæ! cum hæc sit vera sapientia tua, non me sinas vivere in tenebris: illumina me in illa, & cum videris me in occasione illam exercendi, non me sinas tergum vertere. Recipe me in tuum deinceps, & non permitte me recedere ab hac via, quam mihi ostendis. Da Domine tuas consolationes his, qui merentur, ac fideliter tibi serviunt; mihi da tuum amorem, & cum eo me crucifige, donec mutes me totum per amorem, ut non vivam, neque delecter, nisi patiendo pro te. Volo, mi bone JESU, parùm obire tuam crucem, ut aliquid mihi gratiæ facias ex quolibet dolore, quem tibi inferunt clavi.

*vera consola-
tio nostra
sit amor
crucifigens.*

AD MANVM SINISTRAM.

A Doro te, sacratissima manus, quæ condidisti cælum ac terram; quæ semper suscepisti peccatores, & sustentasti omnes, qui cum amore reclinarunt in te caput: ut in te quiescerent. Jam Domine, quia hæc est prima, quæ affigitur, quia vicinior divino tuo amori, & inflammato cordi, ac proinde majorem quoque experta dolorem; præcipe, ut cum illa simul affigant improbum & miserabile cor meum. Recordare, Salvator animæ meæ, quòd non exigas aliud ab homine, quàm ut præbeat tibi cor suum; quia tantùm in manu tua securum est. En hîc meum, Jesu mi bone! accipe illud hæc manu, ut simul configatur cum ea in cruce, ac semper maneat illi affixum, ne possit unquam ab ea separari. O quanta erit felicitas mea, si illud acceperis! ô quàm ero beatus, ô vita cordis mei, si illud acceptaveris! vides Domine, illud abire in mortem, si extra hanc manum fuerit: vides id pessum ire, si liberè tendat, quò lubet. Accipe illud, alliga, confige tecum, ô mi Jesu, & amor animæ meæ!

*Solum cor
à nobis
Deus exigit;

In quo sola
vivit.*

AD MANVM DEXTERAM.

A Doro te, sacratissima dextera Domini mei JESU Christi. Tu es robur omnium debiliùm: tu es illa, quæ distribuïs thesauros: tu illa, quæ monstras bona, & in quam intenti semper sunt oculi miserorum, expectantes à te auxilium. Non amittit bone JESU, potentiam ac vires tua manus divina, cum sinis eam

*In manus
Domini fi-
ducta non
stra collo-
canda.*

Rrr

affi-